

personlige Forhold. Man siger i disse Bestemmelser, at der er en Række Fristelser for Bankdirektører og Bestyrelsesmedlemmer i disse Forretninger, Fristelser, som man ved eller frygter for, at de ikke kan staa for, og derfor maa man indsætte Bestemmelser, der hindrer dem i, forbyder dem at gøre dette eller hint.

Den første Bestemmelse i § 9 gaar ud paa, at Bestyrelsesmedlemmer, der driver Forretning med Banken, skal være forpligtede til at give Besked om Bevægelserne i deres Mellemværende med Banken overfor den øvrige Bestyrelse, naar dette Mellemværende har naaet en vis Størrelse. Denne Bestemmelse kan jeg ikke andet end være noget betænkelig ved. Hvis man i en stor dansk Provinsby har en Bank med en Aktiekapital paa 2 Mill. Kr., og hvis et Bestyrelsesmedlem, som gør Forretning med den Bank, i hvis Bestyrelse han sidder, trækker over 200 000 Kr. i sin Forretning, skal det forelægges i Bestyrelsesmøderne. Hvis da hans Konkurrent sidder i Bestyrelsen, eller hans Konkurrents gode Ven — hvad meget hyppigt er Tilfældet i en saadan By —, kan han følge den andens Forretningsbevægelser op og ned. Det vil neppe være heldigt. Hvis der nu i en saadan By tillige er en Filial af en Hovedstadsbank, vil man jo ligefrem drive Kunder, som er Bestyrelsesmedlemmer, over til denne Bank, for dér kan de foretage deres Forretninger uden at blive kontrolleret af Konkurrenter og andre, som de paa den Maade bliver det i deres egen Bank. Jeg tror, at man ved at skrive denne Bestemmelse for meget har haft sin Opmærksomhed fæstet paa de store Forhold i Hovedstaden og ikke har været opmærksom paa, hvor vanskelig en saadan Bestemmelse vil være at gennemføre under mindre Forhold. Vi kan nu i Udvalget se nærmere paa, om det er muligt her at finde Former, som er praktiske. Vi vil gerne deltage i Overvejelser derom.

I 2det Stykke af § 9 foreslaar den højtærede Minister at forbyde Spekulationsforretninger baade for Bankdirektører og Filialbestyrere og for Bankens Personale, paa samme Maade, som det i en senere Paragraf forbydes Bankinspektøren og dennes Personale at deltage i Spekulationer, og der gives Forklaring paa, hvad der i denne Forbindelse forstaaes ved Spekulationer. Ogsaa dette kan man sige er en ubehagelig Bestemmelse at vedtage, men jeg tror, det er nødvendigt at gøre det, fordi saa overordentlig stor Skade følger af den Fristelse, som Direktører og deres Personale har til at spekulere. Jeg har ogsaa det

Indtryk af de Ordførerudtalelser, der hidtil er fremsat, at der er almindelig Enighed om denne Bestemmelse, og der vil da nu sikkert kunne skabes Flertal for at faa den gennemført. Der har i det hele været meget ensartet Tilslutning fra de tre Partier, hvis Ordførere har talt, og jeg slutter mig til de Lovbestemmelser, som Ministeren her foreslaar, saa jeg haaber, det skal kunne lykkes ret hurtigt — og dermed mener jeg i indeværende Samling — at faa disse Bestemmelser gennemført her i Tinget, saa at de ogsaa kan blive vedtaget i det andet høje Ting.

I samme Paragraf beskæftiger man sig med det meget omtalte Spørgsmaal om en Direktørs Stilling til Bestyrelsen i Selskaber, som Banken financierer. Det hedder herom: „En Direktør eller Filialbestyrer maa ej heller som Indehaver, Bestyrelsesmedlem, Funktionær eller paa anden Maade selv drive eller deltage i Ledelsen eller Driften af anden Erhvervsvirksomhed end Banken.“ Ogsaa her tror jeg, det bliver nødvendigt at skelne mellem de store og mellemstore Banker og de ganske smaa Banker. Hvis Bestemmelsen vedtages, som den her er foreslaaet, vil et ikke helt ringe Antal smaa Banker, som ledes af Forretningsfolk paa Stedet for et forholdsvis beskedent Honorar, blive nødt til at ansætte Direktører. Er der nu vundet noget derved for disse smaa Bankers Vedkommende? Er det sandsynligt, at de vil være i Stand til at lønne en Direktør, der betyder noget som Direktør for Banken, uden at belaste Omkostningskontoen urimelig stærkt? Er det ikke mere sandsynligt, at Banken vil være langt bedre tjent med at blive ledet af de Forretningsmænd, som har været med til at oprette Banken, der tjener ganske særlige lokale Formaal? Følgen kan ogsaa blive, at man sætter en ung Kontorist til at være Bankdirektør, en Mand, som i Virkeligheden ingen Indflydelse har paa den og blot er Sekretær for de tidligere Direktører, der nu gaar ind i Bestyrelsen og har den faktiske Ledelse af Banken. Mon man ikke kunde finde Former, hvorunder Banker af en vis ringe Størrelse undtages fra denne Bestemmelse? Det er jo heller ikke dem, man har taget Sigte paa, medmindre det har været Hensigten at hindre den Slags Smaabanker i at trives og se at faa dem lagt ind under større Banker og faa Filialer af Købstadbankerne omkring i Stationsbyerne. Jeg er ikke sikker paa, at der vil være noget vundet derved. Jeg tror ogsaa, at saadanne Smaabanker nu og da har været nyttige til